

RAISA MARJAMÄKI

Triptyykki

1. OSA

Kaikki sivilisaatiot
eivät ole välittäneet
sanallisessa muodossa
sitä minkä tietävät.

Kaikki sivilisaatiot
eivät ole tietäneet
sanallisessa muodossa
sitä mistä välittävät.

2. OSA

Uida kovalla tuulella
& saada järviaaltoja
väärään kurkkuun: tutkia
näitä tilanteita joissa
- ei nyt tahallaan muttei
aivan viattomastikaan -
voisi käydä huonosti.
Soivat metsot, tulehtuneet
haavat, hyvin kylmä yö
autiolla metsätiellä,
jyrkkä katto, liukkaat tikkaat

kun ei oikein ole muita
kiinnostuksenkohteita kuin
tietää miltä se tuntuisi

Sitä päättää asua mökillä
tai rikkoa asunnon vesiputket:
peseytyä uimahalleissa
ja julkisissa vessoissa
ihan tietääkseen miltä tuntuu olla
vaikka koditon ja kuljeskella
pyyhe aina mukana.

Miltä tuntuu nähdä syntymä
tai miltä tuntuu synnyttää
- jollain tasolla jokainen täällä
tietää miltä tuntuu syntyä

Mutta ehkä emme nyt juuri
sijaitse sillä tasolla?

*sillä subjekti ei ole tukossa
vaan tukos kaikkeuden virtauksessa*

Ihminen tarkkailee ei-ihmistä
mitä tahansa karkeampaa tai linnumpaa
ohuempaa, hitaampaa, auringompaa
nopeampaa, jumalampaa tai tiheämpää

omalta taajuudeltaan ja
kaikki työni tähtää siihen
etemme herkkyyden puutteessa luulisi
tämän taajuuden olevan ainoa.

sillä vastaheränneenä
tai onnellisesti päihtyneenä
hyvä on hetkittäin kysyä

Mikä väistää taajuuttamme,
mikä systemaattisesti ei
osuu meidän haaviimme?

Vuodessa on viikkoja
viisikymmentäkaksi ja
ainoastaan kolmessa
lehdet puhkeavat puihin.

Olemme tuoreen vihreän aikalaisia

*eikä subjekti ole tukossa
vaan tukos kaikkeuden virtauksessa*

Mitä silmu tietää vastasyntyneestä?
Millä taajuudella lahottajasieni
aistii tätä ihmissivilisaatiota -

jossa on olemassa sekä Metsähallitus
että pyhiä lehtoja.

ja kysymys jatkaa heräämistään

Minkälaista on

puhjeta kukkaan
liukastua banaaniin
tulla syödyksi
sellun vuoksi kaadetuksi
neuvotella rauha
sulaa talven jälkeen?

Minkälaista on tämän kyseisen,
tämän meidän sivilisaatiomme tieto

(historiallisia esimerkkejä
erilaatuisista tiedoista)

arkkitehtuuri, katedraalit
faaraon hauta
rituaaliset tanssit
köyhtymättä käyttäjänsä ruokkiva
maaperä
kaaviot, karhunpeijaiset, laulut
ja se Metsähallitus
ja ne pyhät lehdot

yhä kysymys jatkaa heräämistään

*ja subjekti ei ole tukossa
vaan tukos kaikkeuden virtauksessa*

Se, mikä tarttuu taajuutemme haaviin
on joskus tiivistynyt paaviin
joskus ilmaiseksi jaettavaan muovisaaviin

- mutta aina se on ollut
monimutkaisempaa kuin
yksilö ja liukunut
sitä järjestelevästä otteesta
kuin banaaninkuori askeleesi alta.

Jos rajataan fokusta
niin yksilöhen kohdalla:
Mikä kaikki työntyy pois
pyrkimyksessämme
havainnoida juuri sitä?

Hiljaisuus, kun korvissa soi
kuuntelijan oma pulssi
Tai pimeys näköaistimuksena
joka ei koskaan voi tarkentua
kuitenkin äänet ja hajut ja
tuntuma voivat pimeässä
koettavaa kuin valaista

Tai kuin kokemus syrjäseudusta
mistä tahansa villistä
oudon kaupungin vireestä
hiipuu sinne asettuessa:
jännitys laimenee ja kotoisuus
pehmittää poikkeuksellisen.

Sitten kaikki tuntuukin
kummallisen keskinkertaiselta

koska ollaan sen keskellä?

Sitä suorittaa tällaisia
systemaattisia tutkimuksia
ja kokoaa niiden tuloksia,

kun ei oikein ole muita
kiinnostuksenkohteita
kuin tietää miltä tuntuisi

edes tämän taajuuden puitteissa.

Ja jälleensyntymisteoria
on vastaus siihen vaateeseen
että tutkimuksen on oltava
aina toistettavissa.

3. OSA

Subjekti on paljon kaikenlaista, mutta ennen kaikkea tiellä.

Kun räikein onnikin
tuntuu keskinkertaiselta
ollaan silloin sen keskellä.

Ajatellaan, että valo ei läpäise meitä
että aiheutamme varjon

väitän nyt, että jotain

merkittävää tietoa
sijaitsee siinä tunteessa
kun ohikiitävän hetken verran

varjo aiheuttaa meidät.